

Op bezoek bij de buren in Luik (25 augustus 2013)

HUB STOHR

Op zaterdag 25 augustus maakten leden van het LGOG Heuvelland en de Heemkundevereniging Schin op Geul een excursie naar deze stad.

Tijdens de voorbereidende lezing over Luik op 23 augustus was een gedetailleerd beeld geschetst van de geschiedenis van en de gevolgen voor de stad. Een geschiedenis van macht maar ook van verwoesting, van wisselende perioden van economische bloei en verval. Tijdens de excursie moest deze geschiedenis in de stad zelf tot leven komen, zij het minder chronologisch gestructureerd dan in de lezing.

Veel Zuid-Limburgers kennen beter de weg in Amsterdam, Londen of Parijs dan in Luik, terwijl deze stad op slechts een half uur rijden ligt. Luik heeft – overigens volkomen ten onrechte – een imago oud, vervallen en vies te zijn.

De start was spectaculair: vanaf de Citadel was er een prachtig uitzicht op de middeleeuwse wijken van de stad, waarbij ook al de grote verschillen tussen die wijken zichtbaar waren. Ook viel de typische ligging in een groot dal, met de samenvloeiing van Ourthe en Maas, op.

We daalden de 374 treden van de *Montagne de Bueren* af, een negentiende-eeuwse trappenstraat, wiens naam verwijst naar de zwartste bladzijde uit de geschiedenis van Luik, namelijk de totale verwoesting van de stad in 1468 door Karel de Stoute, hertog van Bourgondië. Slechts weinig in Luik is ouder dan deze gebeurtenis.

In de *Hors Château*, een brede straat die in de elfde eeuw 'buiten de muren' werd aangelegd, komen heel wat perioden bij elkaar: een elfde-eeuws stratenpatroon met kerken en voormalige kloosters uit de vijftiende en zestiende eeuw, vaak met vernieuwde gevels uit de achttiende eeuw.

De *Impasses* werden vroeg in de negentiende eeuw aangelegd. Ze ontsloten de achterbuurtjes die toen in de tuinen van de grote stadshuizen werden gebouwd. Stadshuizen die, zoals overal in de binnenstad van Luik, nog uit vakwerk bestaan. In de tweede helft van de twintigste eeuw ontstond een prachtig binnenplein, de *Cour Saint Antoine*.

Aan de *Féronstrée*, de straat van de smeden, ligt de ingang van het museum *Grand Curtius*. Het hart van dit museum is het beroemde Curtiushuis met zijn typische architectuur in Maaslandse Renaissancestijl, in de zestiende eeuw gebouwd door Jan de Korte die de wapens leverde voor het leger van Alva en daar puissant rijk van werd. Hij was ook een symbool van de snelle wederopstanding van Luik na 1500.

Via een wijk met 'stadsvernieuwing' uit de jaren '60 van de vorige eeuw kwamen we uiteindelijk terecht in het oudste deel van de stad met zijn smalle straatjes, zoals de één meter brede *Rue du Carré*.

Behalve inspanning was er uiteraard ook tijd voor enige ontspanning. Na de koffie op de *Marché* maakten de liefhebbers een indrukwekkende wandeling via een zestiende-eeuws klooster, het *Musée de la Vie Wallonne* en een aantal prachtige buurtjes, een soort openluchtmuseum waar elders gesloopte monumentale panden bij elkaar gezet waren. Na het bestijgen van een oude trappenstraat liepen we via de *Coteaux de Liège*, de dalhelling waar vroeger wijnbouw plaatsvond, naar de *Place Saint Lambert*.

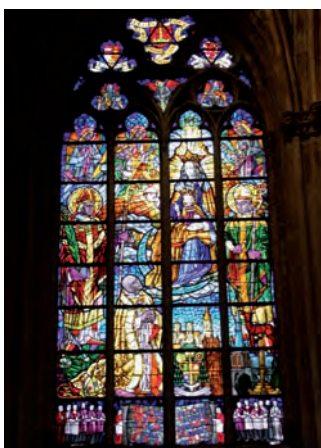

Na de lunch werd dit plein opnieuw bezocht. Vroeger stond hier de enorme, rond 1800 gesloopte kathedraal. Nu is het een plein met het indrukwekkende Bisschoppelijk Paleis uit het begin van de zestiende eeuw, een prachtige warenhuisgevel uit de negentiende eeuw en nieuwbouw uit de laatste twee decennia, het winkelcentrum *Îlot Saint Michel* en het *Palais de Justice Annexe*.

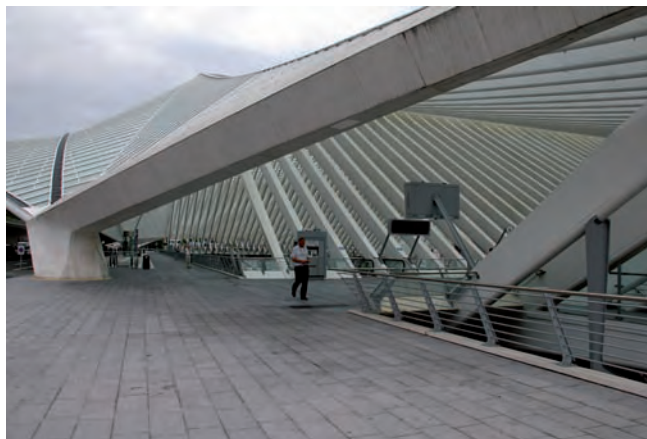
Vervolgens klommen we eerst een stukje de *Publémont* op met zijn oude, grote '*hôtels*' en daalden daarna de steile dalhelling af van de in de negentiende eeuw gedempte *Sauvenière*, een Maasarm die vroeger door de stad kronkelde. Nu is dit net als veel andere gedempte rivierarmen een brede 'boulevard'.

Het *Île*, een middeleeuwse wijk ontstaan op een eiland in de Maasarmen, is het huidige hoofdwinkelcentrum van Luik. Daar ligt ook de *Saint Paul*, een voormalige laatgotische kloosterkerk die nu als kathedraal dienst doet.

Aan de overkant van de Maas wachtte overigens alweer de bus op ons.

Na een bezoek aan het nieuwe TGV-station *Guillemins* van de beroemde Spaanse architect Santiago Calatrava, werden nog twee plekken aangedaan waar in de vroege negentiende eeuw de moderne industrie ontstond.

De kristalfabriek van *Val Saint Lambert* werd gevestigd in een leegstaande abdij. Eens werkte men hier voor de *happy few* van de hele wereld, nu rest er slechts een – overigens mooi gerestaureerd – deel van het oorspronkelijke complex. Hier is het nog steeds kostbare kristal te koop. In *Seraing* ontstonden in dezelfde tijd in de tuinen van het voormalige zomerpaleis van de prins-bisschop de hoogovens en staalfabrieken van Cockerill.

Alle foto's zijn gemaakt door Frans Lussenburg.

